

ZAGRODA NR 17

Gospodarstwo istniało już na początku XIX w. i należało do Petera I Albrechta. W latach 40. XIX w. i później właścicielem był chłop Jacob Duske. Na przełomie lat 1878/1879 zagroda stanowiła majątek Martina Friedricha Duske, a na przełomie lat 1897/1898 przeszła w posiadanie rolnika Friedricha Duske. Siedlisko w 1913 r. było własnością Berthy z d. Albrecht, a już w roku 1918 chłopą Alberta Papenfussa oraz jego żony i Bruna Papenfussa. W 1936 r. zagroda należała do chłopą Fritza Duske. W 1947 r. w zagrodzie mieszkał Szczepan Piotrowski.

Na zlecenie właściciela Duske w roku 1847 (jak informuje napis na belce nad wrotami) w miejsce poprzedniej, wybudowana została przez cieślę H. Lemma nowa stodoła. W 1855 r. (o czym świadczy również zachowana belka) wzniesiono nowy dom mieszkalny. W 1862 r. na działce znajdowało się pięć budynków, m.in.: dom mieszkalny, stodoła i budynek bramny. Wówczas to siedlisko stanowiło typ zagrody czworobocznej. Pod koniec XIX w. za domem, na terenie zagospodarowanym jako ogródek, powstał budynek gospodarczy. W 1905 r. rozbudowano stodołę w kierunku południowym o jedno klepisko i przylegającą murowaną oborę. W 1910 r. w skład zagrody wchodziły: dom z podwórkiem i przydomowym ogródkiem, stodoła, budynek bramny, obora, dom chlebowy, budynek piwniczny, drewnitnia, dom pracowników i stodółka. Dwa ostatnie budynki tworzyły przylegającą od północy zagrodę robotniczą, która w 1945 r. stała się odrębną posesją nr 16. W 1945 r. w wyniku uderzenia pioruna doszło do pożaru, na skutek którego spłonął budynek bramny oraz obora. Pod koniec XX w. rozebrano budynek gospodarczy znajdujący się za domem. W 2007 r. stodołę mieszczącą się po zachodniej stronie zagrody przejęło sąsiadujące Muzeum Kultury Ludowej Pomorza.